

Menighedsplejen – en del af kirkens sociale arbejde

I Lumby og Stige Pastorat har vi oprettet en Menighedspleje, fordi vi synes, den er en vigtig del af kirken. Lumby og Stige Kirkers **MobilePay** er **56727**, og vi samler ind til den ved forskellige arrangementer og gudstjenester, ligesom der fra tid til anden sælges marmelade, håndarbejde, grydelapper m.m. til fordel for Menighedsplejen.

Pengene, der kommer ind, gives ud igen til familier i pastoratet, der søger om hjælp til jul, til konfirmation, til ferie eller til andet, hvor de står i en situation, der økonomisk ikke er til at overskue.

Hvorfor er det en del af kirkens opgave?

Nogle vil måske undre sig over, hvorfor vi i et velfærdssamfund som Danmark gør sådan noget. Er det ikke kommunens eller statens opgave? Jo, til dels – men også kirkens, for det har det altid været. Menighedsplejens arbejde hører ind under det, vi i kirken kalder diakoni, hvilket ikke er et ord, vi bruger sådan i daglig tale. Diakoni – hvad er det egentlig? Diakoni kommer fra det græske *diakonia*, der betyder "tjeneste". Gudstjeneste i menighedens fællesskab og menneskers tjeneste og kristne forpligtelse for hinanden. De to ting hører sammen: gudstjeneste og menneskers tjeneste. Og det har de gjort lige siden, de første kristne menigheder blev grundlagt og organiseret. Det ene kunne ikke leve uden det andet.

Allerede i urkirken og oldkirken var de kristnes omsorg for de svage et af de kendetegn, der med tiden gjorde kristendommen velset og respekteret i samfundet. Det fortsatte op igennem middelalderen, hvor den organiserede diakoni på mange måder var selve den katolske kirkes struktur i Danmark, idet især klostrene organiserede og udviklede hjælp til syge og fattige, og fordi det med de sognegrænser, der blev fastlagt, var målet, at der over hele landet med passende afstand sad sognepræster, der havde ansvar for at yde hjælp og omsorg for dem, der trængte. Ved reformationen skete der så en stor omvæltning, der gjorde, at kongemagten overtog forpligtelsen til at sørge for kirkens diakoni - en ordning, der med 1800-tallets folkelige, kirkelige og politiske vækkelser suppleredes med frivilligt, organiseret hjælpearbejde. Det betyder, at de hjælpeorganisationer, vi kender i dag: Kirkens Korshær, Diakonissestiftelsen, Folkekirkens Nødhjælp, KFUM's Sociale Arbejde m.m. har rødder tilbage i 1800-tallets vækkelser. Endelig er bevidstheden i de enkelte sognemenigheder om, at diakoni er kirkens hjertesag, vokset betydeligt gennem de sidste par hundrede år, og lige nu tales der meget om diakoni i de enkelte kirker – måske fordi, man godt kan se, at der er huller i vores ellers på mange måder lovpriste velfærdssamfund. Det er også sådan, at der nu i en betænkning i Kirkeministeriet står, at Folkekirkens bærende struktur består af 4 søjler: gudstjeneste, undervisning, diakoni og mission. Så diakoni og dermed menighedsplejen er en uundværlig del af kirke.

Diakonien er "kirken i arbejdstøjet"

Diakonien er en uundværlig del af kirken, fordi diakoni er formidlingen af Guds kærlighed i ord og handling. Ja, nogle gange kan kirkens forkyndelse endda være ordløs, kan den bestå udelukkende i handling: i uddeling af mad, af julepakker, af varme tæpper, af en madras, der kan overnattes på. Som oftest er det dog en kombination i mødet med det menneske, hvis liv for tiden er svært og ekstra sårbart, i mødet med det menneske, som altid er mere end det, vi umiddelbart kan se, i mødet med det menneske, som er gudskabt og dermed værdifuldt og værdigt til at modtage Guds kærlighed. Kirken har simpelthen tradition for at tage samfundsansvar, for at give den sultne mad, besøge den ensomme, lytte til trætte og tyngede mennesker, for at vise solidaritet med den nødstedte – og den tradition skal vi holde i live.

I menighedsplejen er diakonien lokal

Tilbage til menighedsplejen i Lumby og Stige Pastorat. Netop for at holde fast i, hvor vigtig en del af kirken, diakonien er, har vi i Lumby og Stige Pastorat oprettet en Menighedspleje. Gennem den er vi med til at række en hånd til for tiden sårbare mennesker i lokalområdet i form af julehjælp m.m. Gennem vores samarbejdsaftale med landsorganisationen *Menighedsplejen i Danmark* inspireres vi til nye tiltag. F.eks. findes der noget, der hedder *Folkekirkens Feriehjælp*, hvor et sogn eller et pastorat kan søge om at få lov at sende 6 familier på ferie i en uge et eller andet sted i Danmark. Det lykkedes for os i 2023 og 2024, men det kræver, at vi har to frivillige, der vil tage med familierne og dele ugen med dem, hvilket vi også er så heldige, at vi har i år. Hvis der er andre, der ved at læse den lille artikel her, har lyst til frivilligt at lægge nogle kræfter i menighedsplejen, vil vi meget gerne høre fra jer.

Annette Jørgensen, tlf. 29 27 65 91, akt@km.dk

Menighedspleje og julehjælp i Lumby og Stige

Præsterne og menighedsrådet besluttede for et stykke tid siden, at det var godt og kirkeligt for vores sogne at samle ind til menighedspleje. Derfor vil man opleve, at vi ved udvalgte gudstjenester og arrangementer spørger om et lille bidrag til menighedsplejen på Lumby og Stige Kirkes MobilePay **56727**.

Menighedsplejen er folkeligt kendt som julehjælp. Sandheden er dog den, at der kan være nød året rundt. Menighedsplejen kan eksempelvis betale et barns kontingentkort eller bidrage med et beløb til konfirmationsfesten. Det er præsterne, der under tavshedspligten uddeler hjælp.

Vi har allerede indsamlet nogle midler, og ansøgere må gerne henvende sig til vores sognepræster Karen Nedergaard, Mette Gabelgaard eller Annette Jørgensen.

Sognenes præster